Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] viii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

Notate qꝺ dicit lex: de regu. iur. l. Quo⸗
tiens. De duob⁹ malis: minus maluꝫ eſt
eligendū. Et ſicut dicit. xxiij. q. j. Parat⁹.
poſt me. Potius eſt ꝯſulendū vtilitati q̄
voluntati. Utilius eſt em̄[illegible]ati in hoc ſe⸗
culo: ⁊ min⁹ malū q̄ in alio. Credo ꝙ ne⸗
mo ſit qui nō libenti⁹ eligeret ꝑdere dena
rium q̄ florenū: ⁊ torqueri ꝑ horā q̄ ꝑ an
nū. Expone ⁊c. Sed heu plerīq; plus re⸗
ſpiciūt ad tpalia q̄ ad ſpūalia: ⁊ ad corp⁹
q̄ ad animā. Ber. Sic ſtulti eſtimatores
de minimis maximā ⁊ de maximis mini⸗
mā curam gerunt.

¶ Dñica. xxiij. poſt Tri. Ser. viij.

Reddite ceſa

ri ⁊c. Reddite oībus Ro. xiij.
Triplex ꝯſideratō nos debꝫ
inducere ad reddendū omibus debita: vt
ſic tandē reddamur deo. ¶ Primo eſt ꝯn
ſideratio iuſtificatiōis. Hic eſt em̄ actus
iuſticie. vnicuiq; reddere debitū. Unde a
iuriſꝑitis ſic diffinit iuſticia. Juſticia ē cō
ſtans ⁊ ꝑpetua voluntas ius ſuū vnicuiq;
tribuens. ¶ Scḋa eſt cōſideratio punitio
nis: ſi vicꝫ fecerim⁹ ꝯtrariū: quia ſicut di⸗
cit Pſ. Iniuſti diſꝑibunt. ¶ Tertia eſt cō
ſideratio remuneratiōis: vicꝫ ſi hoc obſer
uauerimus: quia ſicut habet Matt. xxv.
Juſti ibunt in vitaꝫ eternā. Hi ergo ſunt
dei et deo reddendi.

¶ Reddite ⁊c.

Prim⁹ art. An dapnati habeāt deū
odio: Uide dominica tertia poſt pa
ſcha Sermone q̄rto.

Secūdus articulus. In precedēti ⁊c.
In iſto dicendū que reddenda ſunt
deo. Et dico ꝙ tria precipue ſibi reddere
tenemur

¶ Primo ſubiectiōis obedientiā.
¶ Scḋo dilectiōis beniuolentiā.
¶ Tertio timoris reuerentiā.

Primo ⁊c. ratione vicꝫ ſummi dominij.
Unde ipſe dicit Leui. xix. Ego domin⁹:
leges meas cuſtodite. Et Deuterono. xix
Obedias voci domini: eiq; adhereas. O
deus quot ſunt tibi inobediētes. Diſcur⸗
re ſi vis ꝑ ſingula mandata. ¶ Secundo
debemus deo dilectōis beniuolentiā. Nō
em̄ ſatis eſt facere quod mandat: niſi ex a⸗
more fiat Matth. xxij. Diliges dominū
deum tuum ex toto corde tuo. ¶ Tertio
debemus deo timoris reuerentiā. Deut.
vj. Dominū deū tuū timebis. Et ibidē:
Dominū deū tuū adorabis. Et Apocal.
xiiij. Timete deū quia venit hora iudicij
eius. ¶ Exemplū ꝓpone de beato Hiero
nymo qui tantū timebat ꝯparere coram
dei iudicio. Uide in ſecundo aduentuali.
Aliter dicere potes ſi volueris ꝙ deo de⸗
bemus reddere ſubſtātiā temporalē. Pro
uerb. iij. Honora dominū de tua ſubſtan⸗
tia. Item ſubſtantiā corꝑalem. Romā.
xij. Obſecro vos vt exhibeatꝫ corpora ve
ſtra hoſtiā viuentē. ⁊c. Item ſubſtantiaꝫ
ſpiritualem [illegible] animā ad ipm cogno⸗
ſcendum: amandū et laudandū Pſ. Be⸗
nedic anima mea domino ⁊c. ¶ Exemplū
tandem ꝓpone de ſanctis anachoritis
qui die ac nocte corꝑe et anima deo ſerui⸗
ebant. Bern. Totū debes ei a quo totum
habes.

Erti⁹ art. Aud. ⁊c. Notate ꝙ fruſtra
expectatis beatitudinē ꝓmiſſam ni
ſi deo reddatis quod ei debitū eſt. Dicūt
em̄ iura. Fruſtra petit debitū q̄ quod de⸗
bet nō impendit. C. de ſentētijs ⁊ interlo⸗
cutionibus omniū iudicū. l. Cum papinia
nus. Et de mutuis petitionib⁹. ca. ꝓmo et
ſcḋo. Et. iij. q. viij. Cuius in agendo. Au
dite. Si rex alicui ꝓmiſerit mille marchas
tali pacto: ſi ꝓ rege expoſuerit denarium:
Nōne libentiſſime hoc faceret: Etſi negli
geret: nōne iuſte ꝓmiſſo regio ꝑuand⁹ eſſꝫ
Expone ⁊ nota ꝙ de⁹ regnū celoꝝ nobis
ꝓmiſit ſub cōdicione: ſi deo ſoluerim⁹ qꝺ
ei iure debemus. Unde Matth. xix. Si
vis ad vitā ingredi: ſerua mādata. In q̊⸗
rum vicꝫ obſeruantia pendent omnia que
deo debentur.

¶ Dñica. xxiiij. Sermo ꝑmus.

Surgens ſe

q̄bat eū Mat. ix. Impleami
agnitiōe volūtatis dei in omī
ſapiētia. Col. j. Remig. ſup̄ verba thema
tis. Mirāda ꝑit atꝫ imitāda dn̄i hūilitas
⁊ māſuetudo. Nā mox vt rogat⁹ eſt: rogā